

Vezető szerkesztő:
Petres Csizmadia Gabriella,
Petres Sándor

Örökös munkatárs: Turczel Lajos

A szerkesztőbizottság elnöke:
Fibi Sándor

Tagok:
Bárczi Zsófia,
Hrbáček Noszek Magdaléna,
Kalácska József,
Klemen Terézia,
Krippel Éva,
Novák Monika,
Pázmány Annamária,
Pintes Gábor,
Szokol Dezső

Nyomdai előkészítés:
Rác Éva

Nyomja:
Press Group s.r.o, Banská Bystrica

Kiadja:
a Lilium Aurum Könyvkiadó
és a Katedra Alapítvány

Felelős kiadó:
Hodossy Gyula

Elérhetőség:
Lilium Aurum, s.r.o.
Galantská cesta 658/2F,
929 01 Dunajská Streda
Tel.: 00421 903 724 781
E-mail: katedra@katedra.sk
Honlap: www.katedra.sk

Laprendelés:
marketing@liliumaurum.sk,
00421 903 724 781

KATEDRA
mesačník
ročník XXVIII., 4. číslo, december 2020
Vydavatel:
Lilium Aurum, s.r.o.
Galantská cesta 658/2F
929 01 Dunajská Streda
IČO: 17642183
a Nadácia Katedra
Galantská cesta 658/2F
929 01 Dunajská Streda
IČO: 35591609
ISSN 1335-6445 ■ EV: 611/08
Náklad: 2500 ks

REDAKCIA / SZERKESZTŐSÉGÜNK:
Lilium Aurum, s.r.o.
Galantská cesta 658/2F
929 01 Dunajská Streda
Tel.: 00421 (0)903 724 781

Honlap: <http://www.katedra.sk>
E-mail: katedra@katedra.sk
katedra.szerkesztoseg@gmail.com

*Minden jog fenntartva.
Kéziratokat nem örzünk meg
és nem küldünk vissza.*

JUHÁSZ KORNÉLIA

KOMÁROM

Azt mondják, az igazi szerelemnek az az ismérve, hogy a másikban akkor is meg tudjuk látni a szépet, a szerethetőt, amikor nincs a legjobb formájában. Ha ramaty állapotban van, akkor is a magunkénak érezzük. 2018-ban költöztem Komáromba, szerelem volt első látásra.

A várost Szlovákia legősibb települései közt tartják számon, ugyanis már időszámításunk előtt kétezzer tájéka lakott terület volt. Kelták, rómaiak, morvák, magyarok, törökök, mind-mind rajta hagyták a nyomaikat Komáromon – és még mindig virágzik a Duna és a Vág palástjával a vállain. Tehát jó kapcsolatunk indokai között szerepelhetne, hogy sokat tapasztalt város ez, engem mégis a jelenben benne rejlő lehetőségek nyűgöznek le.

Színház, mozi, könyvtár, gyakran kínálgatott rendezvényesokrok, vásárok, egyedi arculatú kávézók és éttermek úton-útfélen. Város, mégis családias, mert ha sokat sétálsz benne, előbb-utóbb ismerős arcok népesítik be a kedvenc helyeidet. Amit a leginkább értékelek, hogy minden hangulatomhoz tudok egy utcát, egy sétaútvonalat társítani. A szomorúságom a Duna partján oldódik fel leggyorsabban, ahogy a sárlatok repülő-showjának és a hullámok táncának látványába feledkezem. Ha vidám vagyok, irány a Klapka tér! Az a zsongó, színes emberár, a káosszá keveredő magyar, szlovák, cseh, német, olasz beszélgetésfoszlányok és nem utolsósorban a fagyis (ha a térral szembeni fagyaltozók közül kell választani, titkos trükk, hogy a jobb oldali jégkrémje a finomabb), mind-mind fokozzák a jókedvemet. Ha gondolkodni szeretnék, irány az ismeretlen mellékutcák útvesztője, ha kimondottan lazításra vágyok, az Európa Udvar az aranyórában egy lélekpihentető hangulatképpé változik, pláne a Borozó előtti teraszról.

Ez a város Tükörország is, minden kedves groteszkjével, ugyanis van még egy Komárom a határ túloldalán. Igyekeznek már a nevek szintjén is teljesen elválasztani a két várost, ezért agatnak olyan neveket a szlovákiai Komáromra, mint Észak-Komárom, Révkomárom, Komárnó, de a gyakorlatban nem olyan éles a választóvonal. Csak egy hosszabb séta, egy rövidebb utazás a városi buszjáraton, egy híd a Pokol mellett (komolyan, van ott egy ilyen nevű szálloda) – és még több élmény, még több csoda kínálkozik.

Sajnos a jelenleg engedélyezett kijárási időben, hajnali egytől ötig, mondhatni, a boszorkányok órájában, olyan Komárom, mintha egy posztapokaliptikus rémregénybe csöppent volna az ember. A ködös sötét utcákon még autók is alig járnak, nincsenek bulikból vagy egyéb programokról hazafelé battyogó emberek, kóbor macskákkal találkozik csupán a sétálni vágyó. Kényszernyugalomban szunnyad a város. Az ablakomból napközben látott, valami ösztönös sietséggel, behűzött nyakkal haladó maszkos alakok, a kihalt játszótérek, a „Majd felhívlak!” kiáltásokkal rövidre zárt utcai beszélgetések jelenleg lehűteni látszanak kedves Komáromom szívét. A város szépsége nem vészett el, csak most kicsit hideg, kicsit nyomasztó a szentem, de a zord felszín alatt ott feszül már az új tavasz ígérete.

Ahogy Jókai Mór egyik kevésbé ismert regényének címe állítja: „Öreg ember, nem vén ember“, Komárom is pihen egy kicsit, de felpeszdül újra a vére, ha eljön az ideje. Egy szebb, nyugodtabb, biztonságosabb időszakban újra tárt karokkal vár majd a csónakázás a Holt-Vágon, az erődök misztikus miliője, azok az andalgásra csábító parkok, a Jókai Múzeum a lazán üldögélő Jókai-szoborral, a Csokonai utca kastélyszerű épületei és Komárom maga. Minden hangulatával és szépségével.

Megvalósult
a Magyar Kormány
támogatásával

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alap